

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתלו

ערב שבת קודש פ' חוקת, וא"ו תמוז ה'תש"ע

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי

ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה

נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז

וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה

נפטרה ביום ט' תמוז ה'תש"ס

קאטש

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה

ומשפחתם שיחיו קאטש

ולזכות נכדם

הת' שאלתיאל משה חזקיהו הלוי בן פנינה שיחי'

לרפואה שלימה וקרובה תיכף ומיד ממש

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל חוב' פאולין רות ב"ר יצחק עיה
ולע"ה ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר חוב' מרת חשא ב"ר נטע אורי עיה ולע"ה ר' מאיר ב"ר צבי עיה שנאל
והקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו — לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

דבר מלכות

3

המענה לאלו החוששים מה יאמר העולם / משיחות ש"פ קרח, ג' תמוז התשנ"א

זמן הגאולה

6

איך לצעוק "עד מתי" כל יום בכל השמורעם' / פרשת השבוע באור הגאולה

ניצוצות של משיח

10

ג' תמוז - לכתחילה ארבעה / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

וילחום מלחמת ה' - וינצח

12

"איש הירא ורך הלבב ילך וישוב לביחו" / שיחה בענין שלימות הארץ

מחלקים 60 מנויים חינם!

פרטים בעמוד 15

המדור "זמן הגאולה" מוקדש לזכות

ר' יעקב מיכאל הלוי בן עלקא וזוג' מרת אסתר בת בלומה גוטה שיחיו וילדיהם: מיכל, נחמה, יוסף יצחק הלוי, חנה ומנחם מענדל הלוי שיחיו גינזבורג ולזכות זקניהם: מרת עלקה תחי' בת רייזל ומרת בלומה גוטה תחי' בת נחה לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

לזכות

הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי ש' לאבקובסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחיה מוסיא שיחיו שגלוב

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 646-544-5386

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

ב"ה

קונטרס "יחי המלך" - השיחות שיפקחו לך את העיניים

**עד מתי?!
16 שנים ל"יחי המלך"**

במלאת 16 שנים להוצאתו לאור של הקונטרס ו-60 שנה לנשיאות הרבי מלך המשיח יחולקו

60 מנויים שנתיים חינם

לקבלת הקונטרס בדואר, בתשלום דמי המשלוח בלבד

עלות דמי המשלוח:

עד 5 חוברות: 2 ש"ח לשבוע (100 ש"ח לשנה).

מ-6 עד 10 גליונות: 3 ש"ח לשבוע (150 ש"ח לשנה).

מ-11 עד 15 גליונות: 5 ש"ח לשבוע (250 ש"ח לשנה).

מ-15 עד 30: 8 ש"ח לשבוע (400 ש"ח לשנה).

מ-30 עד 60: 11 ש"ח לשבוע (550 ש"ח לשנה).

התשלום הינו עבור המשלוח בלבד

הקונטרסים עצמם יחולקו למנויים ללא תשלום

לקבלת מנוי יש לשלוח מעטפה לכתובת המערכת (שבע' 2), ובה שם וכתובת מדוייקים בצירוף דמי המשלוח הנ"ל, והמנוי שלכם...

ניתן להזמין גם כמויות גדולות לבתי כנסת

ולאירועים, כמו-כן, ניתן לחלק את הקונטרס כתשורה בשמחות, בתוספת כיתוב על עמוד השער

זה הזמן להצטרף למעגל העולמי של לימוד עניני גאולה ומשיח מתוך הקונטרס "יחי המלך" - "הדרך ישרה" הקלה והמהירה ביותר מבין כל דרכי התורה. . לפעול התגלות וביאת המשיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

דסיוס מבצע הנ"ל כדי להבטיח את בטחונם של יהודי ארץ-ישראל) – אתן עבור כל אחד ואחד מהמסובים שטר של דולר (כנהוג כמה פעמים), כדי לתת זאת (ביחד עם הוספה משלו) לצדקה, בזמן העיקרי דנתינת הצדקה – בבוקר לפני התפלה, או עכ"פ קודם תפלת מנחה, ולתת זאת (כאמור) לזכות עצמו ולזכות כלל ישראל, ובמיוחד – לזכותם של חיילי "צבא הגנה לישראל", שהם יצליחו לסיים את המבצע הנ"ל במיעוט הכי אפשרי של אבידות, ויתירה מזו: ללא כל אבידות.

[ועל-ידי זה יחסכו קרבנות מיותרים גם בצד השני – כאמור לעיל שגם הם נבראו בצלם אלקים, ותפקידו של היהודי לדאוג גם לחייו של כל אחד ואחד משאר אומות העולם].

ויסיימו את המבצע הנ"ל בהתאם להוראת התורה שצריכים להתנהג על-פי דעתם של אנשי הבטחון, שלדעת כולם חייבים לסיים זאת בשלימות (כפי שאמרו בפירוש כמה פעמים). ויסיימו זאת ללא בלבולים מה"מדינאים" שעיקבו זאת עד עתה, וממשיכים באסיפות שלהם וכו', ואחריתם מי ישרונו – כי ההוספה בנתינת הצדקה לזכותם תפעל שיערה עליהם רוח ממרום וילכו וישובו לביתם, ויתנו לאנשי הבטחון לנהל את כל העניינים הקשורים עם בטחון.

והקב"ה יתן תוספת כח מכחו וחכמתו – לכל אלו שרוצים ויכולים לסיים את המבצע הנ"ל, שיצליחו לעשות זאת ללא כל בלבולים, וידעו שאין זה באופן ד"כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה", אלא כפי שראו עד עתה נסים גלויים למעלה מדרך הטבע לגמרי, ויקויים היעוד "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", ועד שיפחדו להתחיל עם בני".

ועל-ידי זה יבטיחו את בטחונם ושלומו של יהודי ארץ-ישראל גם כאשר נמצאים בימי הגלות האחרונים, שהדרך היחידה לזה היא – לא לוותר על ענייני בטחון, ולסמוך על "ניירות" שאין להם ערך כלל (כפי שהתנהגו ב"קעמפ-דייוויד", כנ"ל בארוכה), אלא להתנהג על-פי הוראת התורה, "תורת אמת" ו"תורת חיים", הוראה אמיתית בחיים – לשמוע לדעתם של אנשי הבטחון (ולא לשמוע לדעתם של ה"מדינאים", ובפרט לאחר שראו את התוצאות שהם הביאו, ועוד ידם נטו!)

וסוכ"ס הרי ה"מדינאים" עצמם יתנו "תודה" על זה שלא הניחו להם לעשות עניינים בלתי-רצויים, עניינים הגורמים לתוצאות איומות כפי שהיה בעבר, ולא דוקא בעבר ד"קעמפ-דייוויד", אלא אפילו בעבר הקרוב – לפני 10 ימים, 15-20 ימים, כאשר עיכבו את אנשי הבטחון שלא יוכלו למלא את תפקידם!

ומתוך דרכי נועם ודרכי שלום, ואהבת ישראל אמיתית (אפילו בין ה"מדינאים" ואנשי הבטחון), הקשורה עם אהבת התורה ואהבת הקב"ה, אשר "לא ינום ולא יישן שומר ישראל" – נזכה ללכת בשמחה ובטוב לבב לקראת קיום היעוד "לא ישא גוי אל גוי חרב", בביאת משיח צדקנו בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, במהרה בימינו ממש.

(משיחת ליל ג' תמוז ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל** בת ר' **יעקב** ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחיו

המענה לאלו החוששים מה יאמר העולם

ומה יאמרו האומות על כך שיהודי עושה את עבודתו ד"יפוצו מעינותיך חוצה", ובמיוחד – בקירוב הגאולה האמיתית והשלימה, הרי אין הם מבינים מה פירוש הדבר?! • והמענה על-זה הוא: העולם כבר מוכן! כאשר יהודי יעשה את עבודתו כדבעי, יראה איך שהעולם, טבע העולם ואוה"ע מסייעים לו בעבודתו • קטעים משיחות יום ה' פ' קרח, בדר"ח תמוז וש"פ קרח, ג' תמוז ה'תנשא"א - מוגה, תרגום מאידית*

א. ג' תמוז הוא היום בו נשתחרר כ"ק מ"ח אדמו"ר (בשנת תרפ"ז - פרז"ת) מהמאסר בבית האסורים ("שפאלערקע" בלנינגראד), בתנאי שיסע מיד לגלות, בעיר מקלטו¹ קאסטראמא למשך שלש שנים².

בשעתו עדיין לא נודע אם זהו דבר טוב³ וכיצד ישתלשל הדבר (כיון שהגם שעיר מקלט הוא מאסר "קל יותר" מבית האסורים, אעפ"כ הרי סוכ"ס זו הגלי' עם כל ההגבלות שבזה⁴, ועדיין נותרה הסכנה

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

1) כן נקרא ע"י בעל הגאולה ("עיר מקלטית") - ראה מכתבו: ט"ו סיון תרפ"ח לחגיגת י"ב תמוז הראשונה (נדפס באגרות קודש שלו ח"ב ע' פ. וש"נ). י"ז אייר תרצ"ד (נדפס שם ח"ג ע' עט. וש"נ). ועוד.

2) פרשת המאסר והגאולה - ראה לקו"ד ח"ד ע' תר"א ואילך. ספר התולדות אדמו"ר מהור"י צ"ח ע' 105 ואילך. ועוד.

3) ובפרט שבשעתו לא ידעו החסידים (משא"כ בעל המאסר והגאולה עצמו - ראה ספר השיחות תש"א ע' 139) שהשילוח לגלות הי' תמורת משפטו להיפך החיים ר"ל (כדלקמן בפנים).

4) ובלשונו במכתב ט"ו סיון הנ"ל: בו ביום (ג')

שיכולים להתחרט וכו')⁵; אבל לאחר מכן, ביום י"ב תמוז⁶, קיבל (בקאסטראמא) ההודעה שמשחררים אותו, ותעודת החופש תינתן לו למחרת, י"ג תמוז, ואז - כאשר השתחרר לגמרי - נתגלה, איך שג' תמוז הי' ה"אתחלתא דגאולה": נוסף על כך שיצא אז מבית האסורים והוגלה לעיר מקלט (עונש קל יותר) - נודע אח"כ שהגלייתו לקאסטראמא באה במקום העונש דהיפך החיים ר"ל שנפסק לו לפני-כן, דבר שהי' מעמיד בסכנה ופוגע - ר"ל - לכל המשך הענין דהרבצת התורה וחיזוק היהדות בכלל והפצת המעינות חוצה בפרט, ותמורת זה הקלו את העונש והגלו אותו⁷, עד שדבר זה

תמוז) הוכרחתי לצאת בגולה אל עיר מקלטי כו'. - ולהעיר דגלות "שקול כמעט כצער מיתה" (חנוך, מצוה תי).

5) ולכן לא בירך אז ברכת הגומל (עד לאחר שהגיע לביתו בט"ו תמוז), כי "אין לברך עד שיצא מהסכנה לגמרי" (סדר ברכת הנהנין לאדה"ז פי"ג ס"ה).

6) יום הולדת בעל הגאולה (בשנת תר"ם).

7) בתחלה היתה הגזירה על עשר שנים גלות

הולך לכך ששחררו אותו לגמרי ב"י-ג' ובלל נס זה נקבע⁸ יום זה כ"ח הגאולה" מדי שנה ושנה.

ב. [.] מזה ישנו גם לימוד מיוחד בהעבודה והפצת המעינות חוצה, שנתרחבה עד באופן שלא בערך ע"י ולאחר הגאולה דג' תמוז ו"ב-י"ג תמוז:

[.] לכל לראש צריך יהודי להיות במצב ד"פוצו" – מציאותו צריכה להיות מציאות ("באשטיין פון") ד"פוצו", מציאות שמפיצה אלקות, ובאופן שלמעלה ממדידה והגבלה (פוצו ללא הגבלות⁹). עוד לפני שאומרים לו מה (בפרטיות) הוא צריך להפיץ [מעיינות], והיכן הוא צריך להפיץ [חוצה] – צריך הוא לדעת, שמיד כאשר הוא קם בבוקר (לפני שעושה את עבודתו בפרטיות) הרי הוא מציאות ד"פוצו" – "מודה אני לפניך כו' רבה כו'", "אני נבראתי לשמש את קוני¹⁰ אין הפשט שהוא מציאות לעצמו, ומציאות זו מתעסקת ב"פוצו" (לשמש את קוני), אלא כל מציאותו היא "פוצו". ובלשון הידוע¹¹: "לכתחילה אריבער", מיד מלכתחילה עומד הוא מלמעלה ("אריבער").

אח"כ הוא צריך להמשיך זאת בפרטים: "מעיינותיך" – הוא צריך להפיץ דוקא את מעיינות התורה, שמטהר בכל שהיא¹² [למעלה מדרגות המים שלמטה מזה, מי מקוה וכיו"ב¹³], והוא צריך להפיץ

ב"סאלאווקי" (מקום גירוש בסיביר), ואח"כ שינו זה לשלש שנים בקאסטראמא (ס' השיחות שם).

- 8) מכתב שבהערה 4.
- 9) ראה "קובץ כ"ח סיון – יובל שנים" ע' 38.
- 10) משנה וברייתא סוף קידושין.
- 11) אגרות-קודש אדמו"ר מהור"צ ח"א ע' תר"ז. לקו"ש ח"א ע' 124. ועוד.
- 12) מקואות פ"א מ"ז. רמב"ם הל' מקואות פ"ט ה"ח. ושו"ע י"ד ס"ב.
- 13) ריש מס' מקואות. רמב"ם שם רפ"ט.

"חוצה", החל מחוצה בעצמו (מנקודת האמונה וקבלת עול בשכלו ומדות וכחות פנימיים שלו), עד בחוצה כפשוטה – חוץ מהד' אמות דקדושה, דישיבה, ביהכנ"ס וביהמ"ד, עד ב"חוצה" (עם ה"א שכולל חוצה¹⁴) שאין חוצה למטה ממנו.

וע"ד הסיפור הידוע אודות חסיד שהלך ברחוב במדינה ההיא – ללא התחשבות במדידות והגבלות כפי שהוא הסדר דחסיד אמיתי – בזמן שזה ה' קשור עם סכנה. ושוטר עצר אותו ושאל "קטאָ אידיאָט" (מי הולך)? וענה: "ביטול אידיאָט" (ביטול הולך)! הוא ענה מה שה' מונח אצלו באמת – שכל מציאותו היא "ביטול", והמציאות ד"ביטול" הולכת!

ביחד עם זאת הוא השיב לו דוקא ברוסית – כיון שביטולו נמשך גם בהמצב ושפת המקום – בהטבע ומציאות דרוסי – ע"ד "אזלת¹⁵ לקרתא הלך בנימוסא"¹⁶, באופן שטבע ולשון המקום עצמו אומר ומרגיש ש"ביטול אידיאָט".

ג. אמנם עדיין יכולה להשאל השאלה – כפי שישנם ששואלים: אפילו כאשר אני בעצמי עושה את עבודתי בשלימות, עד שאני מגיע לדרגה שמציאותי היא "פוצו" (תכלית הביטול) – מה התועלת בזה, כאשר "אתם המעט מכל העמים"¹⁷,

14) ראה סה"ש ה'תש"א ח"א ע' 144.

15) שמו"ר פמ"ז, ז.

16) ולהעיר שזהו הטעם שמה לא אכל ולא שתה ארבעים יום (שמו"ר שם. ב"ר פמ"ח, יד. וראה גם ב"מ פו, ב) [ולהעיר שג' תמוז הוא בתוך ארבעים ימים ראשונים], וכמובאר במ"א (לקו"ש תשא תש"ג) שיש בזה ג' אפשריות ודרגות: (א) שטבע משה לא נשתנה (ולכן נצטער משה על זה שלא אכל ולא שתה. ראה הנסמן בסה"ש תנש"א ח"ב ע' 654 בהע' 53). (ב) שטבע שלו נשתנה (לפי שעה) ע"י נס של הקב"ה, נס שנמשך במשך כל הארבעים יום, (ג) הנס ה' רק פעם אחת בתחלה, כי זה פעל שינוי בטבע שלו, שהטבע שלו עצמו נעשה כמו מלאך, שאינו זקוק לאכילה ושתי.

17) ואתחנן ז, ז.

מן הראוי שכל אחד ואחד יוסיף במצות הצדקה, וחלק מזה – לזכותם של יהודי ארץ ישראל (כדי שיתוסף בשמירת הקב"ה עליהם – "לא ינום ולא יישן שומר ישראל"), ובמיוחד – לזכותם של חיילי "צבא הגנה לישראל", שאינם מתחשבים עם חשבונותיהם הערמומיים של הפוליטיקאים והמדינאים, אלא הם עומדים במסירת נפש ממש להגן על אה"ק והדרים עלי, ובזכות מצות הצדקה (שמקיימים לזכותם) יתוסף בהגנתם ע"י "ה' אלקי הצבאות".

ונוסף לזה – יתנו חלק מהצדקה לזכותם של ה"מדינאים", שיצאו סוכ"ס מהגלות הפנימי והעצמי אצל היצה"ר, "אל זר אשר בקרבך" (שכתוצאה מזה מפחדים הם מהגוים כו'), ויזכרו שהם שייכים לעם אלקי אברהם יצחק ויעקב, וגם להם ניתנה התורה ומצוותי, עליהם נאמר "וחי בהם", והוראת התורה היא – שכאשר מדובר אודות ענין הכרוך עם פיקוח נפש, צריכים לשאול את חוות-דעתם של המומחים לדבר, ובענינו – אנשי הבטחון, שדעתם ברורה שהיו צריכים לסיים כבר את מבצע "שלום הגליל", ועכ"פ – לסיימו עתה.

ואף-על-פי שקשה לתבוע מהם שיעמדו בתוקף המתאים ל"גאון יעקב", הרי יכולים לתבוע מהם דבר קל יותר מזה (ובפרט על-ידי-זה שיתנו צדקה לזכותם) – שלא יתערבו כלל בעניני בטחון!

וכמדובר פעם בארוכה אודות מ"ש בתורה שבכתב (שאפילו הצדוקים מודים בזה) בנוגע לאופן הנהגת המלחמה – שקודם היציאה למלחמה הכריזו "מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו". ולכאורה אינו מובן: כאשר הולכים למלחמה צריכים ריבוי אנשי צבא, ומובן, שכאשר נוסף עוד איש צבא, הרי זה מוסיף בנצחון המלחמה. וא"כ, מדוע אומרים "מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו" – לכאור', מוטב לפעול עליו שלא יהיה "ירא ורך הלבב"!

והתשובה לדבר – בפשטות: התורה מתחשבת עם טבע בני אדם, ולכן, כאשר מדובר אודות "איש הירא ורך הלבב", אין אפשרות להקדיש זמן כדי לחנכו שלא יהיה "הירא ורך הלבב", כי החינוך לזה דורש זמן רב, והיציאה למלחמה צריכה להיות תיכף ומיד, ולכן אומרים לו "ילך וישב לביתו", כדי שלכל הפחות לא יפריע לנצחון המלחמה – "לא ימס את לבב אחיו כלבבו".

ועל-דרך-זה בנוגע לענינו: היות שאין זמן לחנך את ה"מדינאים" שיעמדו בתוקף המתאים ל"גאון יעקב" [ובפרט כאשר הוא מחזיק את עצמו ל"חכם מכל האדם", והראיה – שבחרו בו לשבת על ה"כסא"] – מבקשים מכל א' מהם: תעשה טובה לעם ישראל ושב בביתך, "ילך וישב לביתו"; ישלמו לך "פנסי", יתנו לך מכונית פרטית עם נהג צמוד, יקחו אותך לטוילים, יקחו אותך לשיבות המפלגה וכו' וכו' – העיקר שלא תתערב בענינים שאין לך שום מושג בהם, ואל תחווה את דעתך בעניני בטחון באופן הפכי מדעתם האחידה של כל אנשי הבטחון, תן למומחים בעניני בטחון לטפל ולקבוע כיצד להתנהג על-פי שיקולים בטחוניים!

ולסיים בדבר טוב – נסיים בדברי הרמב"ם (שהובאו לעיל): "לא שבט לוי בלבד אלא כל איש . . . אשר נדבה רוחו אותו . . . לעמוד לפני ה' לשרתו . . . יהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם . . . ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי", היינו, שהקב"ה שומר ומגין על גורלו של כל אחד ואחד מישראל.

וכדי למהר ולזרז את שמירת הקב"ה על כל אחד ואחד מישראל (כולל – ע"י הפעולה

"איש הירא ורך הלבב ילך וישוב לביתו"

. אינני משלה את עצמי שכאשר זיכירו ל"מדינאים" הנ"ל את הטעויות שנעשו בעבר (ב"קעמפ-דייוויד", וכיוצא-בזה) ישנו תיכף ומיד את דעתם ויתחרטו מהשיטה שבה הולכים הם במשך זמן רב; אודות "יראת שמים" אין מה לדבר עמהם – הם לא מפחדים מהקב"ה, ולא מפחדים מה"שולחן ערוך", ולכן יוצאים הם במלחמה נגד "מיהו יהודי", נגד "שמירת שבת", וכיוצא-בזה; את הבושה מפני "בשר ודם" [שהרי כולם יודעים שפלוגי בן פלוני התנהג כן במלחמת יום הכיפורים, וכתוצאה מזה נפלו קרבנות מיותרים, ואף-על-פי-כן, מתנהג גם הוא בדרך זו] – איבדו הם לגמרי, ולכן, נשארה רק ברירה אחת כדי לפעול עליהם שישנו את הנהגתם:

לפרסם ברבים שכולם ידעו שפלוגי בן פלוני עיכב את סיום מבצע "שלום הגליל" בעתו ובזמנו, למרות דעתם המוחלטת של אנשי הצבא שחייבים להשלים ולסיים מבצע זה בשלימותו (כפי שפורסם אפילו בעיתוני ארץ ישראל, למרות ה"צנזורה" כו'). וכאשר כולם ידעו שהוא עיכב זאת, אזי לא יבחרו בו (ולא בתלמידיו ובמפלגתו) בבחירות ל"כנסת" הבאה! ולא יתנו לו לדבר בשמם של יהודי ארץ ישראל [הוא וחבריו יכולים לדבר בשם הערבים וכו' (שלהם הביאו תועלת ע"י עיכוב סיום מבצע הנ"ל), אבל לא בשם יהודים!] – כנראה שזהו הדבר היחיד שיפעל עליהם!!

וכולי האי ואולי – יפעל "איום" זה על ה"מדינאים" החפצים להמשיך לשבת על ה"כסאות", ולתפוס עמדה בחיים הפוליטיים של ארץ ישראל – שיפסיקו "לשחק" עם חישובים פוליטיים ומדיניים על חשבון בטחונם של היהודים הנמצאים בכל א"י לגבולות! והעיקר: היות ש"לא ינום ולא יישן שומר ישראל" – הרי ההוספה בכל עניני יהדות בודאי תוסיף בהצלחת כל ענינים אלו.

זאת אומרת: אפילו אם הדברים אמורים לעיל לא יפעלו שינוי אצל ה"מדינאים" [שגם אז הרי טבע האדם לצעוק כאשר ישנו כאב, למרות שיודע שהצעקה לא תבטל את הכאב] – הרי ישנו דבר שבדאי יכול להועיל: כאשר בני-ישראל יוסיפו בכל עניני יהדות, ובמיוחד ב"מבצע תפילין", שעז"נ "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", ועל-דרך-זה בנוגע למבצע רישום בני-ישראל בספרי התורה הכלליים, על-ידי-זה שכל יהודי קונה אות א' בספר תורה, ועל-דרך-זה בנוגע ל"מבצע צדקה", שהיא שקולה כנגד כל המצוות, והעיקר (מה שנוגע לימינו אלו) – סגולתה המיוחדת לקרב את הגאולה.

ומובן, שבכל ענינים אלו יכול לפעול כל אחד ואחד מישראל (מבלי לבקש רשות מאף א'), ולעשות זאת באופן שלמעלה מכל מדידה והגבלה.

ובנוגע לפועל:

ובעולם סביב ישנם שבעים אומות שהם יריבו עצום בכמות בערך להכבשה אחת¹⁸.

ובסגנון אחר: מה יאמר העולם ומה יאמרו האומות על כך שיהודי עושה את עבודתו ד"יפוצו מעינותיך חוצה", ובמיוחד – בקירוב הגאולה האמיתית והשלימה, הרי אין הם מבינים מה פירוש הדבר?! אמנם זוהי עבודה מאוד גדולה ונעלית – אבל צריכים לכאורה להתחשב – טוען הוא – עם העולם!

והמענה על-זה הוא: העולם כבר מוכן ("שוין צוגעגרייט, פארטיק")! כאשר יהודי יעשה את עבודתו כדבעי – באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה כפי שזה מלוּבש בכלים דלבושי הטבע – יראה איך שהעולם, טבע העולם ואומות העולם מסייעים לו בעבודתו.

אפילו, פעם (כאשר היו מניעות ועיכובים) ה' הסדר אצל החסיד, שמצבו הוא, ובמילא אמר, "ביטול אידיאָט"; עאכּו"כ עכשיו, כאשר כו"כ מהמניעות ועיכובים אינם [וכאמור לעיל, שגם במדינה ההיא נעשו שינויים גדולים לטוב], ואדרבה – בעולם עצמו רואים את הנסים ונפלאות שמתרחשים בפרט בשנים האחרונות [שנת ניסים, ושנת אראנו נפלאות] – כבר הגיע הזמן, שהגם שצריך להיות ענין שלמעלה ממדידה והגבלה – נסים ונפלאות, עד לנסים ונפלאות דגאולה האמיתית והשלימה – ה"ז חודר גם בטבע העולם, שהעולם עצמו מסייע לצמיחת הגאולה [כפי ש"פרח מטה אהרן" פעל בטבע המטה,

18) תנחומא תולדות ה. אסת"ר פ"י, יא. פס"ר פט,

ב.

19) מיכה ז, טו.

שתה' צמיחת הפירות בדרך הטבע].

וע"ד כפי שה' ביציאת מצרים – שכמי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות¹⁹ – שנוסף על הנסים שהיו אז, הרי ה' "וינצלו את מצרים"²⁰, באופן כזה שהגם שזה התחיל בדרך נס, הביא זה לכך שהמצרים בעצמם סייעו בזה לבני, ונתנו יותר מכפי שביקשו²¹. עאכּו"כ בהגאולה האמיתית והשלימה – כאשר יהיו נפלאות אפילו בערך להנפלאות דיצי"מ²², יה' זה גם כן באופן כזה שהעולם וטבע העולם עצמו יסייע לכך.

ד. ובנוגע לפועל:

בבואנו מג' תמוז לקראת ואל תוך ימי הגאולה די"ב-י"ג תמוז – שבכל שנה ושנה (שנה – שכולל כל שינויי הזמן²³) ניתוספת עלי' בזה – צריך כאו"א להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל הפעולות דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ובאופן של זריזות, ומתוך ההכרה – שהעולם עצמו יסייע ליהודי בעבודתו.

ובמיוחד – בעמדנו בזמן הקיץ – כשילדים הולכים למחנות-קיץ, צריכים להשתדל שילדים יהודים ילכו למחנות קיץ המיוסדים על חינוך הכשר ועל טהרת הקודש; ואלו שעוסקים בחינוך הילדים – צריכים לראות שזמן הקיץ ינוצל בתכלית השלימות ובתכלית הזריזות, לנצל כל רגע פנוי להוסיף בעצמו ולהוסיף בהילדים בכל עניני יהדות, מתוך חיות ושמחה. ■

20) בא יב, לו.

21) ראה פרש"י שם, ממכילתא עה"פ.

22) ראה אוה"ת נ"ך עה"פ (ע' תפז). וש"נ.

23) רמ"ז לזח"ג רעז, ב. שרש ישע ערך שנה. עבוה"ק ח"ד פ"ט. וראה אוה"ת מקץ שלח, סע"א. חתקעו, א.

איך לצעוק "עד מתי" כל יום בכל ה'שטרעם'

תמליל מסרט ההקלטה בתרגום חפשי ללה"ק - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

בענין בנין בית המקדש וחורבן בית המקדש טוען הרוגוצ'בער¹, שחורבן בית המקדש הוא דבר הנמשך, היינו, אין הפשט שבית המקדש נחרב כמעט לפני אלפיים שנה ומאז ישנה אבילות ישנה¹ - שלכן ישנם שלשת השבועות ותשעה באב וכיו"ב, ובכל יום אומרים "ותחזינה עינינו גו" ומתפללים על הגאולה וכו' - על דבר שאירע לפני למעלה מ-19 מאות שנה, אלא אומר [הרוגוצ'בער]: לא! חורבן בית המקדש הוא בכל יום ויום!

במילא מובן, כיצד צריכה להיות הצעקה "עד מתי" בכל יום ויום!...

ואומר [הרוגוצ'בער] שמפורש כן בירושלמי: נאמר בירושלמי² "כל דור שאינו נבנה (ביהמ"ק) בימיו מעלין עליו כאילו הוא החריבו!"

[כלומר, מחורבן ביהמ"ק] עברו כבר תשע-עשרה מאות שנה עם עוד שנים לאחרי זה, כיון ש[נמצאים] ביום חמישי פ' פנחס, לאחרי תפלת מעריב - ולא נבנה ביהמ"ק, יש לדעת שהצעקה על הגאולה צריכה להיות כאילו חרב ביום חמישי פ' פנחס!...

איי מה שאתה עורך התוועדות וזהו יום גאולה וכו' - יהודים התרגלו כבר שתובעים מהם להיות נמנע הנמנעות, נמנעות בבת אחת: תובעים ממנו להיות נשמה בגוף, ויחד עם זה אומרים לו ש"על כרחך (אבל) אתה חי"³, זה צריך להיות "על כרחך"; בנוסף לזה עליו לקיים את מצות "ונשמרתם מאד לנפשותיכם"⁴ בשמחה ובטוב לבב, וביחד עם זה הוא צריך לעמוד במעמד ד"בכל מאדך"⁵... במילא הנשמה שלו מחזיקה מעמד בגוף רק "על כרחך", ויחד עם זאת הוא מקיים בשמחה ובטוב לבב את קישור הנשמה עם הגוף, לא כלות הנפש בפועל;

כיון שאתמול יהודים צעקו "עד מתי", שלשום צעקו "עד מתי", וכל הימים שלפני-זה צעקו "עד מתי", ואח"כ, רחמנא ליצלן, חרב בית המקדש היום בבוקר או היום בצהריים, מובן מכך כיצד צריכה להיות הצעקה "עד מתי" עכשיו!!

וכאמור, אין זה ענין של פשט'ל אלא הלכה בתורה - התורה אומרת שמי שלא נבנה ביהמ"ק בימיו [מעלין עליו] כאילו כך וכך...

(* התיבות שהודגשו הם במקומות שבהם הגביה כ"ק אד"ש מה"מ את קולו הק'.
(1) מפענצ"פ סל"ז (ע' קמא).
(1*) בסרט הקלטה נראה שאומר "ישרה", אבל כנראה הכוונה ל"ישנה". וראה יבמות מג, לב ובפרש"י שם. ועוד.

(2) יומא פ"א ה"א. מדרש תהלים סוף מזמור קלז.
(3) אבות ספ"ד.
(4) ואתחנן ד, טו.
(5) שם, ו, ה.

בכמה בריתות במקומות שונים, אלא נשמה בגוף, ועד"ז בנוגע לכל בני בדורנו זה, נשמות בגופים, ללא הפסק בינתיים, שכן, הענין דבירור הגוף נפעל כבר ע"י אליהו הנביא שעלה בסערה השמימה.

(משיחת ש"פ חוקת-בלק, חג הגאולה י"ב תמוז ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

אי-אפשר לשער מה כחו של יהודי לפעול ע"י החלטה טובה

ועוד ועיקר - שע"י ההוספה במעשינו ועבודתינו בכהנ"ל ממהרים ומרזזים ופועלים תיכף ומיד ממש את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

וההתחלה בזה - מקבלת החלטה טובה, שהרי, אי-אפשר לשער כחו של יהודי מה שיכול לפעול ע"י החלטה טובה, ומה גם שאין צורך "לשער", כיון שהרמב"ם פוסק הלכה ברורה שע"י "מצוה אחת", מעשה אחד, דיבור אחד, ואפילו מחשבה אחת, "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

ובפרט לאחרי ששמענו דברים ברורים מנשיא דורנו שנשאר רק "לצחצח את הכפתורים", וכשמסיימים צחצוח הכפתורים, בודאי שתיכף ומיד בא משיח צדקנו! (משיחת ג' תמוז ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

"מ'דייסט זיך אויס די האַרץ" אודות עניני הגאולה

. . ולאחרי כל אריכות הדיבור באופן "אז מ'דייסט זיך אויס די האַרץ" אודות עניני הגאולה - מנגנים כו"כ ניגונים, ולא עולה על דעתו של אף א' לנגן ה"קלאַץ-ניגון": "פדה בשלום נפשי".

ועכ"פ ישתדלו לחטוף ("אריינכאַפן") ולנגן בסיומה של ההתוועדות, לפני תפלת מנחה וקריאת התורה כו', והעיקר, שמהדיבור והניגון נזכה תיכף ומיד (עוד לפני סיומה של ההתוועדות) להקיום בפועל - שיהי' (כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לנגן) "פדה בשלום"...

(משיחת ש"פ חוקת, יו"ד תמוז ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

מוקדש לע"ג הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"ג ווגות הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יה"ר שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ג' תמוז - לכתחילה אריבער

ענין זה שיהי הוי' אלוקינו עמנו כאשר הי' עם אבותינו, הוא ענין מלכתחילה אריבער, שהרי אינו מנסה (מלכתחילה ארונטער) ע"י כובד ראש, צדקה, הכנה וסיוע וכו', אלא שעובד עבודתו מלכתחילה אריבער ויודע שהענין הכי נעלה (באופן שאין למעלה הימנו) הם האבות כמאמר רז"ל אין קוראין אבות אלא לשלשה, ואעפ"כ מתחיל עבודתו בענין הכי נעלה (מלכתחילה אריבער) דיהי הוי' אלוקינו עמנו כאשר הי' עם אבותינו. ובפרט לפי הפירוש הנ"ל שזהו גם לשון הבטחה, הרי זה לכתחילה אריבער שלא בערך יותר [ולהעיר מהמובא לעיל שפסוק זה הי' התחלת שיחת נשיא דורנו בג' תמוז, שגם ענין ג' תמוז הוא מלכתחילה אריבער. כי בתחלה חשבו שהענין דג' תמוז הוא ענין הפכי, ירידה בהגלות, ואח"כ התברר שזה הי' אתחלתא דגאולה. דזה עצמו הוא ענין של לכתחילה אריבער].

(קטע ממאמר ד"ה יהי הוי' אלוקינו עמנו גו', אור ליי"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

ישנה "עצה" פשוטה: יפעלו תיכף ומיד את ביאת משיח!

ויה"ר שינצלו את הנתינת-כח דג' תמוז באופן המתאים - להוסיף מתוך "שטורעם" בכל עניני העבודה דהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה.

ולאלו ה"חוששים" שאם יעשו זאת בג' תמוז, לא ישאר להם מה לעשות בימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז - הלואי תהי' זו הדאגה היחידה!

ואם "דאגה" זו אמנם מטרידה אותם - ישנה "עצה" פשוטה: יעסקו מתוך "שטורעם" בכל עניני הפצת היהדות והמעיינות, ועי"ז יפעלו תיכף ומיד את ביאת משיח צדקנו, ובפרט ע"פ פתגם בעל הגאולה שלא נותר לנו אלא "צופוצן די קנעפלאך"... ובמילא, ישאלו שאלה זו - מה לעשות בימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז - אצל אליהו הנביא, ו"תשבי יתרץ קושיות ואבעיות!..."

(משיחת ש"פ קרח, ג' תמוז ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

הנה נכנס משיח צדקנו

ובפשטות - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה, "הנה נכנס משיח צדקנו" ("אט איז אריין משיח צדקנו"), בפועל ממש, מלשון מישוש, שיכולים למשש בידים, ועד"ז בנוגע לאלהיו הנביא - לא רק כפי שנמצא בבריתו של אברהם אבינו דכאו"א מישראל, ניצוץ בלבד, שלא מתלבש בגוף גשמי, שלכן יכול להמצא באותו זמן

תארו לעצמכם: כאשר נחרב בית המקדש ועומד שם יהודי שהוא 'יהודי קשה', יהודי מ'אבן' ("א שטיינער איד") עם "לב האבן" ורואה איך נחרב ביהמ"ק בימיו, הרי הוא הי' הופך את העולם! אומרת תורת אמת ותורת חיים הוראה בחיים - הפוך את העולם היום ("קער אַ וועלט היינט")⁷!!!...

(משיחת י"ב תמוז ה'תשמ"מ - בלתי מוגה)

(6) ל' הכתוב - יחזקאל יא, יט. לו, כו. (7) באומרו תיבות אלו הגביה כ"ק אד"ש מה"מ את קולו הק' במאד. המו"ל.

את הנשיא אפשר "לתפוס" רק בקבלת עול

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. על הפסוק "וישלח ישראל מלאכים גו" אומר רש"י "כי הנשיא הוא הכל". הענין ד"הנשיא הוא הכל" (שדובר באריכות בתחילת השיחה²), הוא גם בנוגע לנשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, אשר "שמו אשר יקראו לו" בלשון-הקודש הוא - "נשיא". וכך קוראים לו כולם, אפילו אלו שעדיין אינם מתנהגים לפי הוראותיו³, ופיהם מעיד עליהם.

ולכן יש לקיים את כל הוראותיו - שהרי הוא הנשיא ו"הנשיא הוא הכל".

ב. במילא, גם כאשר ישנם שאלות על הנשיא ועל דבריו, יש לידע שכאשר מדברים על שאלות ונשיא - אין פלא כלל שיש שאלות, מאחר ו"הנשיא הוא הכל", וישנו כלל בספרי החקירה⁴ ש"הכל" הוא גדול מה"חלק".

[באם יאמרו ל"עמא דבר" ש"הכל" זה יותר מ"חלק", הרי יסתכל על הדובר כעל אדם לא נורמלי, משום שבא לומר לו דבר הכי פשוט; אבל לחכמת החקירה יש טבע ותכונה לעשות מדברים הכי פשוטים סגנון ונוסח של כלל ולומר שהם מושכלות ראשונות... ובמילא עושים גם מזה כלל - ש"הכל" גדול מה"חלק"]

וכיון ש(היחיד) הוא רק חלק (מהנשיא) - אין פלא כלל שאינו מבין את הנשיא שהוא "הכל"!

(1) פרשתנו כא, כא. (2) סעיפים מא; נה ואילך ("שיחות קודש" תשמ"א ח"ד ע' 33, 45 ואילך). וראה בכ"ז גם בלקו"ש ח"ג ע' 131 ואילך. (3) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1062 (בנוגע ל"לולב"), ושם ע' 1064 - ההוראה מזה, שגם יהודי כזה מרגיש שזהו חיותו. (4) ראה שער כוונת הפרקים (לר"י חריזי) למו"נ ח"א

איך יכול "חלק" להבין "הכל"?!¹

הפלא הוא שה"חלק" מבין משהו מ"הכל", שהרי "כשאתה תופס במקצת (או בחלק, כשתי הגרסאות בזה) מן העצם אתה תופס בכולו"⁵, כלומר, שחלק מהעצם הוא בדיוק כמו העצם עצמו – וא"כ היתכן שהוא יבין בו (גם בחלק) משהו?!

ג. ועל-דרך ה"נשיא" שלמעלה – מלך מלכי המלכים הקב"ה:

אי אפשר ("ס'איז ניט שייך") להבין ולהשיג משהו מחכמתו ורצונו של הקב"ה, מאחר ו"חכמתו ורצונו של הקב"ה והקב"ה בכבודו ובעצמו כולא חד"⁶, ובמילא אין פלא כלל כשלא מבינים את "חכמתו ורצונו של הקב"ה".

הפלא הוא, כאשר כן מבינים משהו בתורה ומצוות ("חכמתו ורצונו של הקב"ה").

וכמבואר עה"פ⁷ "זאת חוקת התורה", שכל התורה והמצוות הם בבחי' "חוקה"⁸, למעלה מהבנה והשגה, ואפילו כשמבינים משהו הרי זה רק חלק ומקצת מכל הענין.

ד. [. . .] ועד"ז גם בנוגע לענינו:

נשיא דורנו "הוא הכל", ולכן לא שייך ששיגו אותו בהבנה והשגה; אפשר להבין "חלק" ממנו בלבד, אבל כיון ש"הוא הכל" מבינים רק את החיצוניות ממנו.

וההוראה מזה:

כיון שלא שייך להבין את "הנשיא הוא הכל", לכן יש "לתפוס" אותו בקבלת-עול דוקא, עם רעותא-דליבא.

ובפשטות: מה שנשיא דורנו ציוה לעשות – יש לעשות, אפילו אם לא מבינים זאת ע"פ שכל, הבנה והשגה, ודוקא עי"ז תופסים את "הנשיא הוא הכל", כנ"ל.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ חוקת ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

(7) ריש פרשתנו.

פט"ו.

(5) כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סי' קטז. ובהערה (8) ראה ד"ה הו"ל לי בעוזרי תרפ"ז פ"ג (סה"מ תרפ"ז ע' 122 שם. וש"נ. (ג). וראה לקו"ש ח"ח ע' 130.

(6) תניא פ"ד (ח, א).

היינו, שהדעת בזמן הזה אינו בערך כלל להדעת שיתגלה בביאת משיח צדקנו, כשיקויים היעוד "מלאה הארץ דעה את ה"⁵, "כולם ידעו אותי"⁶.

ועד"ז⁷ בנוגע לזמן הגאולה שצ"ל באופן שלמעלה מטעם ודעת – דילוג על כל החשבונות שע"פ טעם ודעת, כמודגש בהגאולה דחג הפסח (שגם בו נאמר "זאת חוקת הפסח"⁷) שהקב"ה "דילג על הקץ"⁸, ומה גם שכבר היתה צריכה להיות הגאולה אפילו מצד החשבונות והקיצין שהרי לפני ריבוי שנים כבר "כלו כל הקיצין"⁹, ועד עכשיו כבר סיימו כל עניני העבודה, כולל גם "צחצוח הכפתורים"¹⁰, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו¹¹.

ובפרט לאחר עבודתם של ישראל באופן של "חוקת", "בחוקותי תלכו"¹², דקאי על העבודה דמסירת-נפש שלמעלה מטו"ד, כמודגש גם ב"מעשינו ועבודתינו", מעשה ועבודה דדורנו זה, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר שהעבודה של דור זה היא באופן של מסירת-נפש.

[. . .] ומכל זה מובן שייכותה של הגאולה לזמן זה – זמן מוכשר, טהור וקדוש להגאולה האמיתית והשלימה, כולל גם שמהפכים ומשנים השם דגלות לגאולה, ע"י המשכת האל"ף, אלופו של עולם, שאז נעשה מ"גולה" גאולה"¹³.

והעיקר – שתבוא הגאולה תיכף ומיד ממש ובפועל ממש, ככל הפירושים ד"ממש", כולל גם מלשון מישוש בידים, בגשמיות ממש, ביש הנברא שמתאחד עם יש האמיתי¹⁴.

(משיחת ש"פ חוקת, ז' תמוז ה'תש"נ - בלתי מוגה)

נעשה גם הבירור דצד השמאל – ע"ד ובדוגמת הבירור ד"כלאים" שהם מצוה (בציצית וב) בגדי כהונה, בבית המקדש.	(5) ישע"י יא, ט. וראה רמב"ם ה' מלכים בסופן.
(11) שיחת שמח"ת תרפ"ט.	(6) ירמ"י לא, לג.
(12) ר"פ בחוקותי.	(7) בא יב, מג.
(13) ראה ויק"ר ספ"ב. לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ.	(8) ראה פס"ד פ' החודש ז'. ועוד.
(14) ראה ביאור"ז לאדהאמ"צ בשלח מג, ג. ועוד.	(9) סנהדרין צז, ב.
	(10) להעיר, שענינם של "כפתורים" הוא לחבר שני צדדי הבגד באופן שצד הימין גובר על צד השמאל, ועי"ז

הקשר דפרשת "חוקת" לזמן הגאולה

"חוקת" – הו"ע שלמעלה מטעם ודעת, ושייכותו להגאולה – ע"פ מארז"ל¹ "שלשה באין בהיסח הדעת . . משיח מציאה"², שהפירוש ד"היסח הדעת"³, הוא, "למעלה מבחי' הדעת"⁴,

- (1) סנהדרין צז, א.
- (2) ולהעיר ממש"נ (תהלים פט, כא) "מצאתי דוד עבדי" – שביאת דוד מלכא משיחא היא באופן של מציאה.
- (3) שבדואי אינו כפשוטו, שהרי "אחכה לו בכל יום
- (4) אגה"ק ס"ד.

המדור "דבר מלכות" מוקדש לזכות

הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת"ה רות בת שרה שיחיו

ולדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו

ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי, מיכאל נחמ"ה בן חיה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו

ולזכות שושנה חס"ה בת מינדל שת"י

ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי' רחל שיחיו

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי

ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי,

ולזכות צבי בן חי' רחל שי